

$\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ -Delen af de Kommunerne tilfaldende Prioritetsrenter skulde gaa i en fælles Kommunekasse, hvorfra det igen uddeltes til Kommunerne efter Trang. Thi det er klart, at selv om Kommunen er en vis sluttet Enhed, staa dog alle Kommuner i et saadant intimt Forbund med hinanden, have saa mange Interesser til fælles, at det kan være naturligt at fordele en Del af Indtægten efter deres Fornødenheder. Den naturlige Maade i saa Fald vilde være at fordele det dels efter Folketal og dels efter de egentlige kommunale Opgaver og efter Skatteprocenten i Kommunen. Jeg har derfor ikke kunnet forstaa den Kamp, der har staaet om, hvorvidt Købstæderne skulde have 35 pCt. og Landet 65 pCt. eller efter andet Forholdstal. Det forekommer mig et simpelt Regnestykke, naar der skal uddeles en vis Sum, i Særdeleshed da vi faa en Oversigt over Ejendommenes Værdi i Kommunen og en Oversigt over Indtægten. Man vil da i enhver Kommune kunne udregne, hvad Gennemsnitsindtægten er i Kommunen, og hvad Gennemsnitsindtægten er for hele Landet. Det synes mig da klart, at i en Kommune, hvor man har en Gennemsnitsindtægt, der gaar over Middelhøjden, og en anden Kommune, hvor Gennemsnitsindtægten gaar under Middelhøjden, maa Bidraget for disse to Kommuners Vedkommende komme til at rette sig efter Folketallet, multipliceret med det omvendte Forhold af Gennemsnitsindtægten. Hvorvidt der i hver Kommune anvendes lige meget eller mere til de samfundsmæssige kommunale Anliggender, vil igen paavirke forholdsmæssig dette Resultat, men det forekommer mig, at det kan regnes meget nøjagtig ud mellem Kommunerne, uden at man behøver at strides derom. Ved at fikser Skatten paa den af mig antydede Maade, gøres der ikke Uret mod nogen. Jeg har foreslaaet at lægge alle Grundskatter saavel til Staten og Kommunen og Tienden sammen, fikser dem og reducere dem med 12 pCt. Derved spare Skatteyderne noget over 4 Millioner. Saa skal man jo paa anden Maade skaffe Kommunerne Indtægter. Jeg har anvist en Vej, ad hvilken man tillige vil støtte Erhvervslevet. Man lader Staten fungere som Hypotekbank — helst ogsaa for første Prioritet, hvad jeg ikke har omtalt i mit Forslag — men altsaa her for anden Prioritet, for hvilken der vil være fuld Sikkerhed i det solidariske Ansvar og i de Administrationsudvalg, som Kommunerne efter mit Forslag maa nedsætte. Man vil faktisk ad den Vej, men paa en naturlig, retfærdig

og fordelagtig Maade faa en Ejendoms-skyld ogsaa til Kommunerne.

Man kommer derved tillige ved mit Forslag ud over de Vanskeligheder om, hvor Grænsen skal sættes, Grænsen for, hvilke Ejendomme der skal undtages og hvilke der skal sættes ned i Ejendomsskyld. Det bliver altsaa den Ejendomsskyld, der tilkommer Ejendommen i Kraft af de Værdier og med de Byrder, hvormed den vedkommende Ejer har erhvervet den. De nuværende Skatter til Kommune og Stat og Tiender udgøre kapitaliserede omtrent 850 Mill. Kr., altsaa omtrent 19 à 20 pCt. af Ejendommenes Værdi; ved at nedsætte dem med 12 pCt., altsaa til omtrent 748 Millioner, og idet jeg gaar ud fra, at Ejendommenes Værdi med Besætning m. m. er ca. 4,800 Millioner, vil det sige, at herefter ville Grundskatterne til Staten, hvis mit Forslag gaar igennem, kapitaliserede komme til at udgøre omtrent 16 pCt. af Ejendommenes Værdi, medens de nu udgøre henimod 20 pCt. Der er en Vanskelighed, som ligeledes undgaas; det er med Hensyn til Taksationen af alle Ejendommene til Ejendomsskyld. Efter mit Forslag besørger enhver Ejer dette for at opnaa Statens Godtgørelse af hans til Kommunen afgivne 2den Prioritet, hvori ogsaa Værdien af Besætningerne tages med ved Taksationen. Men naar man tager Forholdet paa den Maade, der er foreslaaet af Regeringen for at ansætte Ejendommene til Ejendomsskyld, saa kan det ikke nægtes, at man, selv om det vistnok til Værdsættelse af en Ejendom er nødvendigt at medregne Besætningen, paa en ny Maade foruretter Ejendommene i de mindre gode Egne. I de rige Egne, hvor Kornsalget har stor Betydning, kunne Besætningerne være mindre, og ved visse Konjunkturer kan det slet ikke betale sig der at holde de store Besætninger, som ere absolut nødvendige i de jyske Egne. Derfor stilles saadanne Ejendomme ugunstigt over for de Ejendomme, der ligge f. Eks. i Nærheden af Kjøbenhavn og større Byer, som kunne undvære de store Besætninger, ja, være uden Spor af Besætning, fordi de kunne sælge Kornet og der hente de nødvendige Hjælpemidler, og ligeledes ugunstigt over for Ejendomme under Øernes langt heldigere Klimatforhold. Mit Forslag gaar, som sagt, ud paa, først at man fikserer alle nuværende Afgifter, Tiender, Afgifter til Staten af Grund og til Kommunen og gør dem til Grundskatter, og man giver Kommunerne det nødvendige til deres Fornødenheder ved at give dem